

Denzio, Antonio Alvise, italský tenor, impresárió a libretista, narozen 23. září 1689 v Benátkách, zemřel 1763.

Antonio Denzio se narodil do hudební rodiny Pietra a Teresy Denzio. Měl sestru Elisabetta, která zemřela ve 21 letech a byla operní pěvkyní. V roce 1718 si Denzio vzal Giovannu, rozenou Miolu, se kterou měl 10 dětí, z nich 4 narozené v Benátkách a 6 v Praze.

Denzio se do roku 1724 věnoval především zpěvu. Toho roku odjel do Čech, aby zde spolu s benátským impresáriem Antoniem Mariou Peruzzim, pravděpodobně Denziovým strýcem, založil operní společnost. Ta měla pro velký úspěch kromě Čech představovat produkce i v Drážďanech a Lipsku. V Čechách ansámbl fungoval pod patronátem hraběte Šporka, bohatého a vlivného šlechtice německého původu. Léto roku 1724 probíhala představení ve Šporkově paláci Kuks v severozápadních Čechách. Koncem roku se Denzio s Peruzzim nepohodli a Denzio tak přebral po Peruzziho odchodu ze společnosti pozici impresária. Později povolil hrabě Špork přesun produkcí do svého paláce v Praze. Šporkovo divadlo první desítku let svého fungování prosperovalo a konkurovalo produkcím benátského operního světa jinde ve střední Evropě.

Mezi lety 1724 a 1735 Denzio pro divadlo produkoval 57 oper. Dominovala díla skladatelů, jako byli Giovanni Porta, Tomaso Albinoni, Francesco Gasparini nebo Antonio Vivaldi, který byl Denziovým přítelem. Velká část repertoáru se skládala z árií pasticcio, založených na libretech, která Denzio adaptoval ze dřívějších produkcí v Benátkách. Denzio přivedl do Prahy pěvecké hvězdy, například Margheritu Gualandí. Sám ve společnosti působil nejen jako impresárió, ale také jako zpěvák nebo libretista. V roce 1730 napsal své první libreto na základě příběhu Dona Juana – La pravitá castigata. Pro jedno ze svých děl, pasticcio Argippo, použil hudbu právě A. Vivaldiho.

Hrabě Špork neposkytoval operní společnosti kromě bezplatného užívání svého divadla žádnou finanční podporu. Společnost po roce 1729 zkrachovala a Denzio strávil nějaký čas ve vězení pro dlužníky. Denzio zůstal s rodinou v Praze i po ukončení kariéry operního impresária – jeho desáté dítě se zde narodilo v červnu 1736. Snažil se o vybudování nových operních společností v severní Evropě (v Bruselu nebo Augsburgu), ovšem neúspěšně. Později se v Německu věnoval režirování pantomim a baletů a mezi lety 1755 a 1758/59 byl dvorním básníkem v Rusku.

Antonio Denzio položil v Praze základy operní společnosti typu 'teatro impresariale', která zde fungovala do roku 1807.

Literatura:

I. Lexika

ČSHS

Warten, Uwe: Denzio, Antonio, 2013. Dostupné z <
https://www.musiklexikon.ac.at/ml/musik_D/Denzio_Antonio.xml > (17. 4. 2022).

II. Ostatní

Beckerman, Michael a Bauer, Glen ed.: Janáček and Czech Music (Saint Louis, 1988, s. 117–128)

Jonášová, Milada: I Denzio: tre generazioni di musicisti a Venezia e a Praga (Hudební věda, č. 45, 2008, s. 57–114)

Kateřina Zikmundová